

VÝZVA TVORIŤ NOVÚ ADIKTOLÓGIU

Ako zvláštne sa o tom všetkom píše, keď už dôchodok čaká pred dverami...

Odchod do dôchodku? A ešte k tomu ako téma do úvodníka odborného časopisu? Veruže neobvyklé! Ako vtasnať do úvodníka celý profesijný život?

Kým nepríde „ten čas skončiť“, asi nikto o tom, aké to je a aké to bude, nepremýšľa. Veď načo aj, keď je treba tolko iného práve teraz stíhať urobiť...

Pamätám si prvé roky praxe na Prednej Hore na oddelení závislých s pľúcnyimi ochoreniami (tuberkulóza, astma, nádory...). No dobre, povedala som si, budem pneumológom. Zatestovala som z interného a... Pracovisko špecializované na liečbu závislostí si však vyžadovalo psychiatrov. No dobre, povedala som si opäť, začas to snáď zvládnem. A tak začalo ubiehať oných 44 rokov spestrených psychiatrickými atestáciami, dizertačnou prácou, výcvikom v KBT, v autogénnom tréningu, písaním znaleckých posudkov po nociach... A medzitým príprava nejakých posterov, prednášok na odborné podujatia, publikačná činnosť, poradenská služba do Portálu o drogových závislostiach...

Ako keby som videla, ako sa niektorí pri týchto riadkoch usmievate, že „veď to poznáme, prešli sme si tým“...

Hlavnou náplňou mojej praxe však bola práca so závislými pacientmi. Bola ňou od prvých skúseností až po rutinu, ako to zažil hádam každý psychiater. U mňa v priamom prenose v známom „prednohorskom olupáku“.

Keď napokon po rokoch bolo rozhodnuté, že budem slúžiť závislým, začali sa v mojej hlave veci inak usporadúvať. Bolo treba nie len pochopiť a prijať, ale aj začať konať podľa kréda, že závislí sú chorí ľudia, ktorí potrebujú pomoc, aby prežili. Že aj oni chcú znovu nájsť svoju ľudskú, pravú tvár, a práve preto sa prišli liečiť. Napokon, nikdy neprestali byť ľuďmi! Práca s nimi ma naučila zbaviť sa predsudkov, pretváranky, prehodnotiť pohrdanie, chápať aj ich neúspechy a dokázať začínať odznova. Riadila som sa pri tom podľa toho, že „odkopnúť“ iného sa dá ľahko, ale oveľa ťažšie je mu pomôcť.

Tak sa začal dennodenný „boj“ a čas, ten uplynul neskutočne rýchlo. Teraz, po 44 rokoch praxe, nastal aj môj čas obzrieť sa dozadu. Kradmo ponad plece, či riadne otočiť hlavu, s obavami aj rešpektom, že čo tam po sebe uvidím? To už posúdi a ukáže – tak ako vždy – sám život.

Dúfam však, že sa mi podarilo naplniť známy citát z Talmudu, ktorý hovorí, že „ak si zachránil jeden život, zachránil si celé ľudstvo! Nežil si zbytočne“. Verím, že sa to dá hlavne vtedy, ak máme okolo seba tých správnych ľudí a keď sa práca lekára zmení na poslanie.

Vtesnať celoživotnú prax do úvodníka je fuška! Čo sa ale v ňom dá a na čo je aj stvorený, je príležitosť poďakovať sa Vám, kolegom, ktorých som mala šťastie „na svojej ceste“ stretnúť! Pobudnúť s Vami, naučiť sa od Vás predtým nepoznané, či prekonať s Vašou oporou aj tie najťažšie prekážky! Ďakujem!

Terajšej generácii pracujúcej v oblasti závislostí pevne držím prsty a fandím pri rozvíjaní novej adiktológie!

S úctou

Mária Martinove